

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Ioanni N. Sacerdoti S. P. D. Venetias. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

existimatorem nihil mea caussa officere, quod Anglia
 me habeat ciuem, aut Scotia agnatum, dummodò
 Ecclesia me amet filium; en tibi me paratum ad om-
 nia siue Scotum in Anglo, siue Anglum in Scoto, siue
 in utroque vtrumque. De stipendio quid rogas? non
 quero vitam illam lautam, exquisitisque volupta-
 tibus confertam, sed Germaniam quero nutricem,
 VENDIVM Patronum, quare si stipendium tale sit,
 vt memineris me esse Sacerdotem, ac VENDII cli-
 entem, fuisse eloquentia Professore ac Collegij Ger-
 manici alumnium, reliqua nihil moror. nam etsi me
 ambiant Padua & Roma amplissimi viri, tamen
 cum Pontifex interponat authoritatem, meq; man-
 datu suo extrudat in Germaniam aut partes infe-
 stas haresi, ita contemno reliqua, vt instar omnium
 rerum putem, latere in tutela & clientela VEN-
 DII. vides ergo res meas nutare, quoad me certi ali-
 quid literis doceas, ita tamen nutare, vt certa propè
 sint ac fixa in tuae humanitatis singulari spe. Vale.
 Romæ. M. D. XXC.

ROBERTVS TURNERVS

IOANNI N. SACERDOTI

S. P. D.

VENETIAS.

V.

u

Accepi.

Accepi tuas literas, nolo dicere quas, ne videat
 præter consuetudinem meam, atque aded con-
 tra naturam superbius aut asperius aliquem appel-
 lare. quid? rogas per Sanctos, vt narrem quas? esse
 hac in caussa nihil tibi largiri statueram, non ero ta-
 men tam pertinax, vt Sanctos non patiar quidlibet
 à me non dico precibus, sed nutu elicere. quare quod
 per Sanctos rogas, narro quas literas. quas? breuiter.
 querula sunt, maledicæ, felle ac naturæ tuæ acerb-
 itate conspersæ. quanquam vt suffundam frigidam,
 sunt etiam elegantes, ac Ciceroniana dictionis nota
 per insignes. Sed ne erres de mea mente, malo te pa-
 rum eloquentem, quàm nimis maledicum, illa est la-
 bes hominis, hæc Christiani. à Christiano si gratia
 absit, atque illa ex gratia fonte fluentes virtutes, pa-
 tientia in aduersis, quies in turbulentis, in conui-
 tiis taciturnitas; ad inferos amandabunt natura, &
 ex naturæ seminario profecta hæc vitia, maledicen-
 tia in bonos, querelæ de nugis, conuitia in hostes, si
 quos tamen tu habes hostes, ac non potius omnes a-
 micè fauentes tuis rebus. sed quas narro voces maledi-
 dicas? illa tuæ voces de Christianis Macheuillitis (vt
 vtar tuo verbo) de prudentibus huius seculi, viden-
 tur ne tibi aptè structa? aptè, sed vt in meos amicos
 maledicè. illa tua bella Christiani descriptio, illa ex
 Matthæo species (nolo eam irrepere in meas literas,
 ita mihi videtur ficta ab ipso Satana) videntur ne tibi
 affabrè posita? affabrè, sed vt in re falsa ineptè illa
 illa

alia tua; Non possum, non volo, non me di-
gnum est; Possum per cōscientiam, volo per
naturam, fecerunt in re nō dissimili Sancti;
Per naturæ, per studiorum, per exilij com-
munionem te rogo, vt feras manū auxilia-
tricem, voces tam sunt querula, vt videantur potiùs
profusæ à muliercula, quàm scriptæ à Sacerdote. quid?
non potes? video abesse gratiam, non vñ? reprehendo
tuam naturam, potes per conscientiam? ô pulchram
conscientiam, Christi q̄ lege arctè deuinctam, quæ pos-
sit iniurias, vñ per naturam? doleo tantam esse tue
naturæ vel obstinationem, vel deprauationem, vt ve-
lis etiam cum animi labe, fecerunt in re non dissimili
Sancti? es egregiè Theologus, qui Sanctis Dei (in quos
aut non cecidit tanta labe, aut, si ceciderit, expiata
fuit perpetuo cinere) affingis tam falsa, rogas per om-
nia officiorum genera, tibi vt feram manus auxilia-
trices? fac vt nolis, quod velis; velis, quod non possis;
non possis, quod per naturam velis; non velis, quod
per conscientiam possis, & ecce me tibi paratissimum.
non est te dignum? at te dignum fuit domi rem me-
retriciam consecrari, abligurire rem tuam, matri
esse caussam perpetui luctus, patri certæ mortis: at
foris non te dignum est tantillum pati, & Catholi-
cum, & exulem, & Sacerdotem, at istud pati, quan-
tulum est? nihil sanè est, vt nihilo te putem melio-
rem si patiaris; at multò sanè peiorem, quodd tua spon-
tè non patiaris, non potes? potuisti pati carcerem de

scelere, ac tibi in summa rei fœditate gloriosum videbatur; potuisti te obicere periculo maris, gladij, mortis; & hoc in rebus pessimis tibi videbatur summa iucunditate delinitum (non aperio res, tu satis vides sensum) & iam non potes in caussa meriti certa, laudis summa, Dei iusta tantillum pati. non laboro, quod hæreticus illa scelera admisisti, tantum noto te potuisse pati hæreticum de pessimis, nõ posse iam Catholicum de re optima (si optimè interpreteris) pati. quid dico pati? eiusq; te elatum esse ira studioq; vindicta, vt cogites talia? õ generosum Christianum. cur natura tua obsecutus, vt generosior videare, non distringis gladium Sacerdos, occultas sicam Catholicus, temperas poculum exul? sunt euersores nostrarum facultatum. falleris, sunt nostrarum facultatum fundatores, si paululum modò patiaris. res non patet, nisi inspicienti, quanquam sint euersores, imò demones sint. velim spectes, non quid illi mereantur, sed quid deceat nos. si sunt impij, Deus dissipabit consilia impiorum, quid sumis personam Dei? si sunt inimici, Deus confringet capita inimicorum nostrorũ, quid inuolas in cœli fines? tot sunt domicilia in Ecclesia sanctis, tot theatra in mundo doctis, quid times? non es domi tuæ, vbi omnes salutant Rabbi, et foris, quid frendes? foris patiamur modò aliquid, neq; simus tam delicati, vt velimus extra Ægyptum ollas; imò tam simus magnanimi, vt nolimus in Ægypto ollas, ne peccata nostra augeant nobis pœnam, alii dolent.

lorem. satis monui, si quid habes conscientia; si nihil habes, nimis multum monui. Vale. Romæ.

ROBERTVS TURNERVS

ERASMO VENDIO S. P. D.

MONACHIVM.

VI.

EAm mihi natura siue indidit modestiam, siue inusit rusticitatem, vt non possim sine caussa aliis esse seriarum cogitationum molestus interturbator. vellem salutare, mentis pia est in patronos, nolle esse molestus, mentis officiosa est in occupatos. eccam luctam officij cum pietate, atq; ita lucta, vt pietas saepe cedat officio. ridebunt me Peripatetici & illi ex aula polituli quasi hominẽ cubiculi, non fori. rideant. nam placet esse Stoico, id est, nunquam felicior homo sum, quam cum solus sum. nam solus tanquam Lelius verso cum omnibus; solus tanquam Aristoteles otheo terram & coelos; solus scribo in Reges tam liberẽ, vt hoc putem esse Regem; solus pugno pro religione tam constanter, vt hoc opinor esse Martyrem; solus non offendendo, solus non offendor. verum in hac felicitate, id est, infortunij, quod partuum, quos solus edo sine sola, forma saepe tam sunt illiberales, vt vix ferant oculum curiosi aulici, nedum prudentis inspectoris. id quod cum saepe mihi accidit, tum maximẽ in hoc partu, quẽ

u 3

effu-